

δολος ἀφοσίωσις νυμφῶν πρὸς τὴν Πενθερὰν αὐτῶν. Τί δὲ τότε εἶπεν ἡ Νωεμίν;

«Καὶ εἶπε Νωεμίν. Ἐπιστράφητε δὲ θυγατέρες μου, καὶ ἴνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας;»

Ἡ ἀπόφασις τῆς Νωεμίν, ὅπως πείσῃ τὰς νύμφας τῆς νὰ ἐπιστρέψωσιν, ἦτο σταθερὰ καὶ δὲν μετετρέπη οὔτε διὰ τῶν δακρύων οὔτε διὰ τῶν κλαυθμῶν τῆς Ὁρφᾶ καὶ τῆς Ρούθ. Ἡ ἁγία Γραφή ἀπεισιώπησε τὴν ἀφορμὴν τῆς σταθερότητος αὐτῆς. Ἴσως δὲ μία καὶ ἡ κυρία ἀφορμὴ εἶναι αὕτη, ὅτι αἱ νύμφαι αὐτῆς ἦσαν ἀλλόφυλοι καὶ πρὸ παντὸς ἀλλόθρησκοι, ἀγνοοῦσαι τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ λατρεύουσαι τὰ εἰδῶλα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Νωεμίν ἐπαναλαμβάνει τὰς προτροπὰς πρὸς ἀμφοτέρας τὰς νύμφας αὐτῆς, ἀποδεικνύουσα ὅτι οὐδὲν συμφέρον τοῦ λοιποῦ δύνανται νὰ ἔχωσι μετ' αὐτῆς. Ἐπιστρέψατε λοιπὸν ἐπαναλαμβάνει ἡ καλὴ Νωεμίν, ἐπιστρέψατε, θυγατέρες μου, καὶ μὴ με ἀκολουθήσητε περαιτέρω· ἐπιθυμῶ νὰ ἐπανεέλθητε εἰς τοὺς κόλπους τῶν πατρικῶν ὑμῶν οἰκογενειῶν, διότι τί δύνασθε νὰ ἐλπίζητε τοῦ λοιποῦ παρ' ἐμοῦ; «Καὶ ἴνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ»; Ἐγὼ ἀπέκτησα δύο μόνον υἱούς, τοὺς ὁποίους ὑμεῖς ἐλάβετε, ὡς συζύγους. καὶ τοὺς ὁποίους εἶχομεν τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀπολέσωμεν, μᾶλλον δὲ ἐπέτρωτο κατὰ τὸ θεῖον θέλημα νὰ στερηθῶμεν αὐτῶν τόσον προῶρος, ὑμεῖς μὲν ὡς σύζυγοι αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς μήτηρ. Μετὰ τὴν στέρεσιν ταύτην μήπως ἔτι νομίζητε ὅτι εἶμαι εἰς ἡλικίαν νὰ ἀποκτήσω καὶ ἄλλα τέκνα; «Μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας;» Οὐχὶ βεβαίως. Τοιοῦτό τι καὶ τοιαύτη ἐλπίς δὲν ὑπάρχει πλέον. «Ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου, καὶ ἴνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ;»

Το αὕτη εἶναι ἡ θαυμασία ἀπλότης τῶν ἡθῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου! Τοιαύτη ἡ στοργὴ καὶ ὁ σεβασμὸς, τὰ ὁποῖα ἔτρεφον καὶ αὐταὶ αἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἀλλόθρησκοι νύμφαι πρὸς τὴν Ἑβραϊαν πενθερὰν αὐτῶν! Τοιαύτη ἡ φιλοστοργία τῆς πενθερᾶς πρὸς τὰς ἀπορφανισθείσας νύμφας αὐτῆς! Δικαίως λοιπὸν θαυμάζουσι καὶ ἐξαιρουσι τὴν ἀγνότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν εἰλικρινείαν τῆς καρδίας αὐτῶν οὐ μόνον οἱ πιστοὶ καὶ εὐσεβεῖς ἐρημνευταὶ καὶ ἀγαγῶσται τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἄπιστοι, ὡς ἐδώκαμεν ἀνωτέρω τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν. Οἱ τελευταῖοι οὔτοι ὁμολογοῦσιν εἰλικρινῶς, ὅτι ἐπὶ τοῦ καιροῦ αὐ-

ΣΤΗΛΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ Ἡ ΣΑΝΙΣ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἐν πλοῖον ἐναυάγησεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀγγλίας. Πάντες ἐπνίγησαν ἐκτὸς ἐνὸς μικροῦ ναυτόπαιδος ὅστις ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη πλαῖον ἐπὶ ἡμέρας καὶ στηριζόμενος ἐπὶ μίᾳ σανίδος τὴν ὁποῖαν κατὰ σύμπτωσιν ἢ μᾶλλον κατὰ θεῖαν Πρόνοιαν εὐρήκεν ἐμπρὸς τοῦ τὴν στιγμὴν τοῦ δλέθρου. Αἱ περιπέται ὅμως ἦσαν τόσον μεγάλα ὥστε ἠσθένησε καὶ ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰς τὸ κρεβάτι. Ἐκεῖ τὸν ἐπεσκέπτετο μέχρις ὅτου ἀνέρρωσε καὶ τὸν ἐνεψύχωσε καὶ τὸν παρηγόρει ὑποβοηθῶν αὐτὸν εἰς ἱεραπόστολος. Ὁλίγον κατ' ὀλίγον ὁ ἱεραπόστολος ἐκεῖνος κατῴρθωσε νὰ τοῦ σαγητεύσῃ τὴν καρδίαν καὶ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἀνάπλασιν τῆς ψυχῆς τοῦ μικροῦ ναύτου. Λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς σανίδος ἐκείνης δι' ἧς τὸ ναυτόπουλον ἐσώθη παρέβηλε ταύτην μετὸν Χριστὸν καὶ τὴν διὰ τοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν παρέστησε μετὰ τὰ ζωηρότερα χρώματα. Ἡ διδασκαλία αὕτη ἐξηκολούθησε μέχρι τελείας ἀναρρώσεως ὁπότε ἀπεχωρήθησαν. Μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν ὁ ἱεραπόστολος ἠσθένησε καὶ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην του ὅτε τὸν ἐπεσκέπη εἰς νέος ἱεραπόστολος ὅστις μὴ ἀναγνωρίσας αὐτὸν ἤρξατο νὰ τὸν παρηγορή καὶ τὸν ἐμψυχώσῃ. Ἄλλ' εἰς μίαν στιγμὴν συναντῶνται βλέμματα τῶν δύο ἱεραποστόλων καὶ ὁ νέος διακρίνει εἰς τὸν ἀσθενῆ τὸν παλαιὸν του διδάσκαλον.... ἦτο τὸ ναυτόπουλον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ εἶχε μετανοήσει καὶ ἀγαπήσει τὸν Κύριον ὥστε ἔγινε ἱεραπόστολος καὶ νυθημερῶν ἠργάζετο μετ' ἐνθεον ζῆλον ὑπὲρ τοῦ Κυρίου ὑφ' οὗ ἐσώθη τὸ σῶμα του καὶ ἡ ψυχὴ του.

Τὸ τί ἐπηκολούθησεν εἶναι εὐνόητον....

τῶν δὲν ὑπῆρχε τοιαύτη ἀπλότης, ἀγνότης ἠθῶν. καὶ βαθύτατος σεβασμὸς μεταξὺ πενθερᾶς καὶ νύμφης, οὐδὲ τοιαύτη ἀμοιβαία ἀφοσίωσις καὶ ἀγάπη. Ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμᾶς σήμερον δυσκόλως ἀπαντᾷ τις τοιαύτην ἠθῶν ἀπλότητα, οὐδαμοῦ μὲν ἴσως ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ Εὐρώπῃ, συχνότερον ὅμως ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἢ ὁποῖα ἀπ' ἀρχῆς ἐγένετο ἡ κοιτίς τῆς σεμνότητος τῶν ἠθῶν, τῶν συναισθημάτων τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ γεροντοτέρους, τῆς ἐγκαρδίου καὶ εἰλικρινοῦς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, ἐκεῖ, λέγω, ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἦσαν ἄλλοτε μὲν συνηθέστατα, καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις πολλὰ ἀναφέρονται παραδείγματα. (Ἀκολουθεῖ)

Παρακαλοῦνται θερμῶς ὅσοι δὲν ἔστειλαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των νὰ τὴν ἀποστείλουν καθ' ὅτι διὰ τῶν συνδρομῶν διατηρεῖται θερησκευτικὸν ἀναγνωστήριον καὶ Κέντρον τῆς Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν καὶ ἐξασκεῖται καὶ ἡ δυνατὴ φιλανθρωπία. Ὡστε διὰ πολλοὺς λόγους πᾶς εὐσεβῆς πρέπει νὰ βοηθῇ τὸ φύλλον μας καὶ νὰ τὸ συνιστᾷ καὶ εἰς ἄλλους ἔστω καὶ ἂν ἦναι μνηστῆρ.